A°. 1832. N°. 104.

SURINAAMSCHE COURANT,

VRIJDAG, DEN 28 DECEMBER.

Algemeene Secretarij.

Den 27 December 1832.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, worden de *Ambtenaren* aan welke in den loop dezer maand hunne aanstellingen zijn uitgereikt geworden, geïnviteerd om zich op aanstaande Maandag den 31sten December, des morgens ten *tien* ure, te vervoegen ten Gouvernements-huize, ten einde door Zijne Excellentie te worden beëedigd.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Militair Bureau.

Den 26 December 1832.

ZIJNE EXCELLENTIE DEN HEER GENERAAL MAJOOR, GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE W. I. BEZITTINGEN, ENZ. ENZ. ENZ.

Ter gelegenheid van het ophanden zijnde *Nieuwsjaars-Feest*, des voordemiddags om *tien* uren, ten Gouvernements-huize PUBLIEKE AUDIENTIE zullende verleenen, aan de verschillende Civiele en Militaire Autoriteiten en Ambtenaren, mitsgaders aan de Particuliere Personen, dewelke zich daartoe mogten aanbieden. Zoo heeft den ondergeteekende de Eer zulks door deze ter kennisse van het Algemeen te brengen.

De Chef van den Staf,
ESSER.

Het Gemeente Bestuur der Kolonie *Suriname*, als daartoe behoorlijk geauthoriseerd, brengt mits dezen ter kennisse van de daarbij belanghebbenden, dat van 1°. Januarij 1833; de Ponte vragt per dag zal zijn, in plaats van *Tien Gulden*, *Acht Gulden*, te berekenen na den maatstaf der afstanden, zoo als bij Publicatie dd. 19 Mei 1817 (Gouvernements-blad van dat jaar No. 10) is vastgesteld.

Paramaribo, den 27 December 1832.

De President van het Gemeente Bestuur,
L. B. SLENGARDE.
Ter Ordonnantie van denzelven,
WENTHOLT.
Secretaris.

EERSTE OPROEPING.

Op last van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, worden mits dezen door den ondergeteekende opgeroepen, alle Mannelijke Ingezetenen dezer Plaats, die hun *zeventiende* jaar zijn ingetreden edoch hun *vijftigste* niet hebben volbragt, en niet in de Schutterij dezer plaats zijn ingelijfd, om voor zooverre dezelve woonachtig zijn in de wijken Litt. A, en B., op Donderdag den *derden* Januarij aanstaande, des ochtends te *acht* uren, en voor zooverre dezelve in de wijken Litt. C. en D. woonachtig zijn, den daarop volgende dag, zijnde Vrijdag den *vierden* Januarij, op hetzelfde uur te verschijnen voor de Hoofdwacht der Schutterij, ten einde in dezelve te worden ingelijfd.

Elk en een iegelijk wien zulks mogt aangaan, wordt bij deze herinnerd, dat op welke grond men ook aanspraak op vrijstelling mogt maken, dit echter dengenen, welke ten dage dienende niet verschijnt, niet bevrijdt van de boete, bepaald bij art. 5 van het nog bestaande Reglement van Organisatie, Administratie en Discipline voor de Schutterij van *Paramaribo*; zullende naargaands de opgegevene redenen van vrijstelling worden onderworpen aan de beoordeeling der daartoe benoemde Commissie.

Paramaribo den 24 December 1832.

De Majoor Kommandant der Schutterij,
P. FIERS SMEDING.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

Extracten uit de *Nieuwe Amsterdamsche Courant* en *Algemeen Handelsblad*, van 1—5 November.

'S GRAVENHAGE, 2 November.

Het antwoord des Konings op de van wege Frankrijk en Engeland gedane sommatie wordt morgen afgezonden; het beslaat vier bladzijden. Z. M. verklaart zich daarin ten hoogste over die opeisching verbaasd, en zegt dat Frankrijk en Engeland het regt niet hebbe om hem dezelve te doen, aangezien hij nimmer tot de 24 Artikelen toegetreden, en men nog in discussie was, nopens van weerskanten op gezegde artikelen gemaakte aanmerkingen. Het antwoord luidt in dien geest, en legt al het onregtvaardige van die sommatie aan den dag, kortom het resultaat is eene weigering, om de van Frankrijks en Englands kant gedane opeisching in eenig opzigt hoegenaamd aan te nemen. De door die beide Mogendheden gevoerde taal jegens Holland was zeer hard. Tot dus verre is er opzigtelijk de protesten der Noordsche Mogendheden niets bekend; bijaldien zich geene verandering opdoet, trekt de Fransche armee eerst den 12den binnen Belgie.

— Gisteren namiddag ten 1 ure is alhier uit Londen teruggekeerd onze kabinets-koerier Junot, die met veel spoed vereischende depêches naar hier moet afgezonden zijn door den Baron van Zuylen van Nyevelt, vermits een der kanonneerbooten in de nabijheid van den Briel, op een door den koerier gegeven sein, dadelijk de stoomboot is genaderd en den heer Junot aan wal heeft gezet, ten einde zijne reis eenige uren te bespoedigen.

— Wij hebben hier berigten uit Amsterdam en Rotterdam, volgens welke de zich in die havens bevindende Engelsche schepen, door de Consuls van Zijne Groot-Brittannische Majesteit zijn vermaand, om zich gereed te houden, ten einde, indien de omstandigheden het mogten vereischen, dadelijk te kunnen vertrekken. Men hecht hier weinig aan deze berigten, omdat er vroeger gelijksoortige geloopen hebben met betrekking tot de Fransche schepen.

— Ten gevolge van den raad, door de Engelsche consuls op maandag aan de schepen dier natie gegeven, om zich uit de Hollandsche havens te verwijderen, zijn dezelve, naar men verneemt, thans alle, zoo van Dordrecht als van Rotterdam, vertrokken. Ook verneemt men, dat gisteren de Fransche consul te Rotterdam de schepen onder Fransche vlag insgelijks heeft aangemaand om te vertrekken.

— Zoo als men nog verneemt, is Maandag namiddag de Engelsche Koningsstoomboot *Lightning*, Luitenant Allen, van Londen te Helvoetsluis aangekomen, en zou met die boot een nader voorstel aan ons gouvernement zijn overgebragt, waarop het zich, zoo als verzekerd wordt, binnen twee maal vier en twintig uren zou hebben te beraden.

BRUSSEL, 1 November.

Messager de Gand: Nimmer welligt hebben de jaarboeken der wereld aan de verbazing der volken eene zoo schandelijke poging tot ontroving, een zoo afschuwelijk stelsel van verdrukking, eene zoo onverklaarbare verblindheid in de raadsvergadering der Koningen, maar ook tevens nimmer zulk eene gelijkslachtige, zulk een onverzettelijke wilsvereeniging om zich tegen overweldiging aan te kanten, vertoond.

Indien Frankrijk zich *onderstaat* Holland in het belang der revolutionaire propagande, of liever in het bijzonder familie-belang van Orleans aan te tasten, alsdan zal zulks geen strijd zijn tusschen mogendheid en mogendheid, maar een wreede oorlog tusschen Mogendheid en volk, die in Europa zal ontvlammen. De geschiedenis is daar, om ons te leeren hoedanig die worstelingen eindigen; veeltijds zijn dezelven van langen duur en bloedig; maar men vernielt de legers der despoten en de onderdrukkers, terwijl nimmer de Natiën gedood worden, hoe weinig talrijk die ook zijn mogen. In de groote weegschaal van de lotsbestemmingen der rijken zijn het niet de fysieke maar de morele kracht, de grondbeginselen, de waarheid en de regtvaardigheid die met het eind de bovenhand behouden.

Het is voor de zaak der algemeene zedeleer, der burgermaatschappij, dat Holland ten strijde trekt; het kan onmogelijk bezwijken. De Fransche krijgsman zal nimmer de degen met moed en nog minder met eer trekken tegen het eenige, waarlijk vrije volk; den eenigen, waarlijk constitutionnelen Koning; de eenige, onbetwistbaar regtvaardige zaak; het eenige, werkelijk liberale gouvernement, dat in dit oogenblik door het staatkundige stelsel van Europa wordt opgeleverd.

PARIJS, 1 November.

De *Messager de Chambres* bevat het volgende artikel:

»Verre van deszelfs einde te naderen, wordt de Hollandsch-Belgische kwestie meer en meer ingewikkeld. Zij kan door geene Protokollen der Conferencie worden beëindigd; zij kan door het traktaat en de bedreigingen van Frankrijk en Engeland niet worden opgelost. De moeijelijkheden

ontstaan uit eene oneindigheid van tegenstrijdige begeerte en belangen; moeijelijkheden die niet eindigen zullen dan ten gevolge van maatregelen en inwilligingen, welker verwezenlijking men niet te verwachten heeft dan nadat de oorlog alle elkander botsende partijen zal hebben vernietigd.

»De gesteltenis tusschen de beide te bevredigen staten is duister en treurig noodlottig. Noch Holland kan bestaan indien Belgie, Antwerpen en de Schelde bezit; noch bestaat er in wezenlijkheid een Belgie, indien die beide voorwaarden van vrije Scheldevaart en het bezit van Antwerpen met deszelfs kasteel aan hetzelve worden geweigerd.

»Hoe deze hinderpaal op te heffen; hoe dien heilloozen knoop door te hakken.

»Gesteld dat beide Koningen eene onderlinge schikking troffen, dan nog zoude het te bezien staan, of de beide volken den weg van matiging en inwilliging zouden willen betreden. En zelfs rijst eene vraag op, te weten: of de *restauratie* in Belgie, of de terugkeer van Brussel onder den schepter van Koning Willem, thans in staat zoude zijn den Hollanders te voldoen; want men sla de beide landen en den geest van derzelver bewoners naauwkeurig gade, en men zal bevinden dat noch de Hollanders met de Belgen, noch de Belgen met de Hollanders als broeders en landgenooten, als ééne en dezelfde natie willen leven. Tusschen de beide volken liggen afkeer en haat. Tusschen hunne wederzijdsche denkbeelden, gevoelens, zeden, gewoonten, Godsdienst, beschaving, met één woord, tusschen beider landaart bestaat geene de minste overeenkomst of toeneiging.

»De onmetellijk groote krachtvermogens van 1815 en het gezag der vereenigde Mogendheden, kon wel dat Koningrijk der Nederlanden stichten, hetwelk tot in 1830 heeft bestaan; maar eenmaal de band verbroken, de krachtvermogens uiteen gevallen, de ontbinding vastelijk besloten zijnde, hoe zoude men kunnen hopen nog eenmaal die vermeende vereeniging te herstellen, en twee elkander wangunstige, vijandige natiën op eene en dezelfde lijn onder een en het zelfde vaandel te doen voortreden?

»Te eergeefs zoude men daar op rekenen. De proefneming zoude vruchteloos zijn. Een traktaat op zulke grondslagen gesloten zoude niet kunnen voltrokken worden. Derhalve, noch de restauratie, noch de scheiding schijnen voorshands mogelijk te zijn; en ziedaar, wat het vraagstuk zoo vreemdaardig, zoo zonderling maakt.

»Sommige publicisten hebben de verdeeling voorgesteld: De beide Vlaanderen, de Schelde, Antwerpen zouden aan Holland, Braband, Henegouwen en Brussel aan Frankrijk verblijven.

»In deze vooronderstelling zoude Antwerpen in deszelfs tegenwoordigen staat van werkeloosheid verblijven, want de Schelde zoude niet door Willem worden geopend. Maar wat zoude Leopold doen? Wat zoude er van zijnen troon worden? Wat zoude zijne familie-verbindtenis met Lodewijk Philips beteekenen? Wat zoude te Brussel de gemoederenstemming zijn bij een verdrag hetwelk aan die plaats den naam van »Hoofdstad" zoude ontnemen, op welken zij om meer dan eene reden zoo eergierig is? De antwoorden zijn hier moeijelijk te vinden.

»Dit is niet alles; indien men de Schelde sluit, heeft Engeland van dien kant de vertierwegen niet meer, op welke het zijne hoop bouwde; Pruissen ook, wachtte voor zijne Rijnprovinciën eene regtstreeksche gemeenschap met de zee, en dit voorregt wordt aan hetzelve benomen.

»Voeg hierbij, dat door de vereeniging der fabrijceerende steden van Henegouwen en Braband aan onze noordelijke en oostelijke fabrijken, als ook aan de steden Launoy, Turcoing, Roubaix, Rijssel, Valenciennes, Sedan; voorts aan Artois en Picardye, zelfs Rouaan en Opper en Neder-Normandye, bestaande mededingers, gedurende eenige jaren ten minste klagten en gemor zouden gegeven worden, die in geen geval kunnen worden in den wind geslagen.

»Uit dit overzigt kan men al de moeijelijkheden beoordeelen, welke de hangende kwestie oplevert.

»Het Britsche volk kan het denkbeeld van den intogt der Franschen in Belgie niet verduren. De Tory-partij sterkt het in dien afkeer. Maar hetgeen voorzeker onverklaarbaarder is, is dat ook de Belgische armee in geenen deele de medewerking der Fransche troepen begeert in den twist, die noodwendiglijk eerdaags moet worden beslecht.

»Deze dobbering tusschen wensch en vrees zou Napoleon, zal men zeggen, terstond door het in de schaal werpen van zijnen degen hebben doen ophouden. Men denke echter aan Waterloo; bezinne dat dapperheid niet voldoende is om de zege te behalen, en gelieve te begrijpen, wanneer men een oog op het doctrinaire Kabinet werpt, dat daar noch de geest van den grooten man troont, noch ook die kracht van Frankrijks gezamenlijken wil, al hetwelk alleen, in omstandigheden als de tegenwoordige, de welslaging zou verzekeren.

»Zulk een staat van ongewisheid is een zwaarwigtig punt van overweging. Niets dan de kamer en eene groote aanwending van wijsheid kunnen ons uit het doolhof bevrijden, waarin de looze staatkunde, de kwade wil der hoven en de zorgeloosheid onzer kabinetten ons zoo diep gewikkeld hebben.»

Het *Journal des Débats* herinnert de taal en de onophoudelijke mistrouwingen der oppositie ter zake van de beloften van het 11 October-Ministerie, en wendt alle pogingen aan, om die partij in tegenspraak te stellen met de daadzaken. Het verklaart, dat de onderhandelingen zijn afgeloopen en gesloten, en dat er geene verdere zullen plaats grijpen; het verzekert, dat, hoewel de Noordsche Mogendheden het traktaat van 22 October niet hebben geteekend, zij zich niet tegen deszelfs uitvoering zullen aankanten. Het was overigens niet noodzakelijk, volgens het *Journal des Débats*, dat die uitvoering gemeenschappelijk en door al de vijf Mogendheden gezamentlijk zou moeten geschieden, op dezelfde wijze als het traktaat van 15 November is opgesteld geworden.

— Heden vernemen wij dat de heer von Werther eene bijzondere bijeenkomst gehad heeft met den heer de Broglie. De Pruissische Minister zoude gezegd hebben, dat het Kabinet van Berlijn geheel en al tot den vrede was gezind, doch dat hij vreesde dat men niet in staat zoude zijn den strijdlust der Pruissische soldaten te weerhouden. De heer de Broglie zoude daarop hebben geantwoord: » Z. M. Lodewijk Philippus is volstrekt meester van den geest zijner troepen; men zal, juist zoo veel men wil, de krijgsdrift onzer troepen inhouden, maar als het noodig wordt met de Pruissische soldaten kogels te wisselen, zullen de Fransche soldaten zulks met geesdrift doen." De minister en de diplomaat zouden vervolgens elkander zeer koel verlaten hebben.

ADVERTENTIEN.

Den Kassier Weesmeester der *Nederlandsche Israëlitische Gemeente*, zal na den 10den Januarij aanstaande, ten zijnen Huize, 's namiddags van 3 tot 5 uren vaceren, om aan de Crediteuren van de tot *Liquiditeit* gebragte Boedels, Jb. Iz. ELIAZER en Huisvrouw PERLA Jb. Iz. ELIAZER, geb. POLAK, en ELIAZER ZADOK SOESMAN, de hun kompeteerende penningen uit te keeren.

Paramaribo, den 27 December 1832.

S. ALEXANDER,
Gezw. Klerk.

Den ondergeteekende, met 1°. Januarij aanstaande, zijne Affaire zullende liquideren, roept mits dezen, alle deszelfs Debiteuren op, om het aan hem verschuldigde, bij tijds te komen aanzuiveren, om zich niet in de onaangename noodzakelijkheid geplaatst te zien, middelen in regten tegen de nalatigen te moeten gebruiken.

Paramaribo, den 28 December 1832.

P. DUBUS.

De ondergeteekenden, brengen ter kennis van het geëerd Publiek, dat zij zich met te beginnen van 1°. Januarij aanstaande, onder de Firma van DUBUS & FUCHS associeeren zullen; recommanderende zich mits dezen, in de gunst van de Heeren Planters en verdere Ingezetenen, belovende eene prompte en civiele bediening.

Hun Pakhuis zal gedurig van *Amerikaansche* en *Hollandsche* Goederen voorzien blijven.

Paramaribo, den 28 December 1832.

P. DUBUS.
J. W. FUCHS.

Den ondergeteekende, met 1°. Januarij 1833 zich occuperende als zaakwaarnemer, omtrent alle zoodanige zaken die aan de Judicature van de Commissie uit het Geregtshof tot de Kleine Zaken onderworpen zijn, — Als mede tot de waarneming van particuliere belangens, — is zich door deze daartoe aanbevelende,

PIETER GEESKEN.

J. P. NAHAR vertrekt.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 22sten dezer, Z. M. Brik van Oorlog *Pegasus*, Kapt. Luit. J. P. MULLER, van *Curaçao*.

Den 26sten, de Nd. Am. Brik *Dido*, Kapt. SAYWARD.

Idem, de Kustvaarder Sloep *Travalgar*, van de *Coroni*; beide van de quarantaine ontslagen.

TE BRAAMSPUNT AANGEKOMEN:

Den 27sten, Een Nd. Am. Brik, de naam onbekend; ligt quarantaine.

Ter Drukkery van de Erven C. J. FUCHS.